



VALMIERAS KĪMIKIS

VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS IZDEVUMS

Avīze iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURTDIEN,
1986. gada 11. septembrī

Nr. 87 (355)
Cena 1 kap.

Kvalitāte—90

Kvalitātes jautājumi vienmēr aktuāli

Mūsu republikā šajā pieeģēdē jāsteno kompleksa programma «Kvalitāte-90». Darbs šajā svarīgajā jomā norit arī mūsu uzņēmumā. Izveidota un darbojas koordinācijas padome kompleksās programmas «Kvalitāte-90» sastādīšanai un izpildīšanai. Jau izstrādāts plans «Kvalitāte-90», kas atbilst jaunajam prasībām. Tajā ir trīs daļas: tehnika, tehnoloģija un organizācija. Organizatoriskie pasākumi jāveic pašam kolektīvam, bet, kas attiecas uz tehniku un tehnoloģiju, tie mēs varam būt tikai līdzizpildītāji. Šīs problēmas jārisina augstākstāvošajās instancēs, kopīgi ar mašīnbūvētājiem. Būtiski jāmaina, ne tikai jauzlabo, visa tehnoloģija stikla skiedras izveidāšanai. Diemžēl, mūsu mašīnbūvētāji tam vēl nav gatavi. Patlaban mums gandrīz piespiedu kārtā jāsaņem jaunās modifikācijas mašīnas, kuras nekā principiāli jauna nav. Lieta daļa stieļu ausanas ceļā jau nostrādājās divdesmit gadus, tās jānomaina. Jaunās stieļes, izradās, smagājiem audumiem der, bet vieglājiem — neder. Pēc pirmo stieļu ATC-1006MC saņemšanas sastādījām nepieciešamo uzlabojumu sarakstu. Taču Kļimovas rūpnīca no 18 nepieciešamajiem grozījumiem ņemusi vērā tikai vienpadsmit. Tā rezultātā ražojam zemākas kvalitātes audumus, uzņēmums cieš zaudējumus. Jau tagad zinām, ka jaunās skēršanas mašīnas, kas jāsaņem šī gada ceturtajā ceturksnī, būs ar 24 konstruktīviem nepilnībām, neskatoties uz to, ka atlasim darba gaitā. Šī iekārta dos principiāli jaunu tehnoloģiju. Tas nozīmē, ka atkal jāradā kvalitātes iniciatoru grupa, kas šīs iekārtas sagatavos darbam. Šādas grupas rūpnīca jau darbojas labi sen, un tajā ietilpst inženierietniskie darbi-

nieki un kvalificēti strādnieki. Ne vienmēr mūs apmierina arī tehnoloģiskā iekārta, ko saņemam no ārējiem firmām.

Par izstrādājumu kvalitātes paaugstināšanu mums jādomā pastāvīgi. Valsts standarts mūsu pamatprodukcijai — stikla skiedras audumam — sastādīts, ņemot vērā pasaules labākos paraugus. Elektrotehniskā rūpnīcība vienlaikus saņem arī audumus no Japānas, Francijas, ASV, Itālijas. Tātad ir ar ko salīdzināt. Un mums nereti parāda kvalitātes atšķirības. Līdz pat pēdējam laikam mēs ar katru konkrētu patērētāju vēl varējām «mājas kārtībā» sarunāt. Taču ta-

litātes teicamnieka nosaukumu. Te mums ir gan gramatijas, gan nozīmītes, gan nolikums par tiesībām strādāt ar personisko zīmogu. Liekā daļa strādājošo aptverta ar darba kvalitātes novērtēšanas sistēmu, viens no pamatradītājiem prēmijas saņemšanai ir kvalitāte. Pagaidām vēl nav ieviesta brigāžu atbildība par kvalitāti.

Reorganizēsim tehniskās kontroles daļu. Tai tagad būs ļoti lielas tiesības. Darbinieku prēmēšana vairs nebūs atkarīga no rūpnīcas kopplāna izpildes, bet gan no tā, cik ilga laika nav saņemtas reklamacijas — tātad, cik uzmanīgi produkciju pārbaudīti. Līdz 1. oktobrim jāpārkrato konstruktoru un tehnologu darbs, lai paaugstinātu viņu lomu. Pieaug arī metroloģijas un mērinieku loma. Šīs dienests jānostiprina, taču automatiskās Valmierā ir deficīta specialitāte.

Kvalitātes jautājumu risināšana cenšamies sadarboties ar patērētājiem. Ļoti sapringsts stāvoklis izveidojies ar elektroizolācijas audumiem. Tādēļ bijām iniciatori, lai 15. un 16. oktobrī Valmierā notiktu Visi savienības sanāksme par elektroizolācijas audumu kvalitātes problemām.

Mūs neapmierina darbs ar kultūrpēcēm. Katru mēnesi maksimāli tehniskā padome izskatā izstrādājumu maksimāli tehniskā padome. Gadās, ka padome izstrādājumu nosūta atziniņi, bet Rīga vai Maskava teicamu vērtējumu vairs nedod. Tātad, daudz vēl jādarbojamies. Nav pietiekami petīts pieprasījums, neapmierina reklāma, nav pienācīga noformējuma. Neatbilstošs glabājamajam materiāls, izveļas. Arī tas negatīvi iespaido produkcijas kvalitāti. Joprojām mums trūkst noliktavu.

(Nobeigums 2. lpp.)

Vārds
rūpnīcas direktoram
INĀRAM POLAKAM

gad, pēc PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmuma publicēšanas, arī mūsu produkcijas patērētāju prasības ir ievērojami pieaugušas. Tas ir nopietns brīdinājums, un mēs redzam, ka parkartošanas kvalitātes jomā vairs atlikt nedrīkst.

Kvalitātes plans sastādīts visai rūpnīcā, prasām to arī no visiem ceļiem. Katru mēnesi ceļos notiek kvalitātes dienas. Tam jānorit jau parunāšanas līmenī, bet gan ar protokolliem un lēmumiem. Reizi ceturksnī šādas apspriedes notiek direktora un galvenā inženiera līmenī. Notiek arī tehnologu dienas, lai paaugstinātu konstruktoru un tehnologu lomu.

Kvalitātes radītājiem ir ievērojama nozīme, vērtējot sociālistiskās sacensības rezultātus starp ceļiem. Jau ilgu laiku rit kustība par kva-

Par šodienu un rītdienu

Izvadītāja nedeļa mūsu uzņēmumu apmeklēja Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas rūpnīcības nodaļas vadītājs Vladimirs Blohins. Viņš iepazīs ar to, ko mūsu rūpnīca tiek īstenota republikāniskā kompleksā programmā «Kvalitāte-90». Tika arī apspriestas problēmas, kas saistītas ar tehnisko parkartošanu, jaunās tehnikas un tehnoloģijas ieviešanu, ar darba organizācijas un samaksas brigādes metodes ieviešanu.

Kopā ar viesi bija partijas Valmieras rajona komitejas otrais sekretārs Andris Šops.

ATJAUNINĀŠANA

Neierasti aizvadītāja nedeļa izskatījās nepartrauktas stikla skiedras ražošanas ceļā. Pavisam maz bija cilvēku, klusēja atdzisušās elektrokārnīs. Lūk, ko «Valmieras Kīmika» korespondentam pastāstīja ceļā priekšnieks ANDREJS GRASIS:

— Otrajā septembrī pulksten septiņos no rīta tika apturētas visas elektrokārnīs. Sākās viens no mūsu ceļā rekonstrukcijas visvairākajiem posmiem, kas saistīts ar produkcijas izlaides īslaicīgu pārtraukšanu. Ražošanas apturēšana bija jāplānota jau agrāk. Spolēšanas nodaļa darbu vēl turpināja divas maigas, kamēr izbeidās stikla diega krājumi. Pēc tam apturējām arī šīs mašīnas. Un tā — visa tehnoloģiskajā ķēdē. Strādnieces un meistara palīgi to izmantoja, lai notīrītu darbagaldus un mašīnas, veiktu sīko profilaktisko remontu.

Bija jāizpilda trīs galvenie darbi. Pirmkārt, pārsēgt elektrokārnīs nodaļu uz divām no jauna uzceltajām transformatoru apakštacijām. Vajadzēja arī rekonstruēt ceturto transformatoru apakštaciju, nomainīt elektrokārnīs, kas enerģiju novada līdz elektrokārnīm. Veco kabeļu jauda mūs neapmierināja. Šo darbu veica speciālisti no Latvijas elektroceltniecības tresta. «Lenhimpromenergo» un enerģocheba. Viņiem palīdzēja mūsu operatori.

Otrs liels darbs bija aprīstēt ūdensapgādes sistēmu pārsēgšana uz jaunuzmōtoto sistēmu. Tika nomainīta daļa cauruļvadu. Ar to nodarbojās rūpnīciskās tehniskās montāžas tresta speciālisti, palīdzēja mūsu operatori.

Un, beidzot, Latvijas sanitāri tehniskās montāžas un speciālas celtniecības trestu speciālisti veica ceļā ūdensapgādes parkartošanu un darbus kanalizācijas sistēmas pilnveidošanai.

Kā jau minēju, ceļā strādnieki aktīvi palīdzēja atjaunināt ražošanas jaudas. Bez tam operatori tirija tehnoloģisko iekārtu. Vecajā un jaunajā elektrokārnīs nodaļā mūs ļaudis, ievērojot darba drošības prasības, tirija griestu konstrukcijas. Spolēšanas nodaļā tika atjaunotas grīdas, tas aplēja ar speciāliem sveķiem. Grīdu remontu, izmantojot cementa javu, veica arī veļā elektrokārnīs nodaļā. Pie-

bildīšu, ka rūpnīciskās tehniskās montāžas tresta darbinieki veica sagatavošanas operācijas eļļotāju sistēmu pievienošanai to sagatavošanas jaunajam iecirknim.

Protams, visu kolektīvu nevaram nodarbināt. Tapec daudzi strādnieki devas uz sešības kolhozu, diēna — līdz septiņdesmit cilvēkiem. Daļa strādnieku palīdzēja 57 dzīvokļu mājas celtniecības darbos strādāja rūpnīcas centrālajā noliktavā.

Šajā laikā posmā ceļā rekonstrukcijas darbi tika veikti praktiski visu diennakti. Darbs nelika pārtraukt arī izejamajās dienās. Divas maigas strādāja montāžas organizācijas, naktis tika tirītas griestu konstrukcijas. Visu darbu veikšana tika stingri saplānotā iepriekš, pat pa stundām. Atkalpes no grafika nebija, dažus pasākumus pat izdevās veikt pirms termiņa.

Ļoti kvalificēti rekonstrukcijas darbu tehnisko vadību veica ceļā priekšnieka vietnieki MIHAILS KLAPENKOVS, galvenais enerģētiskis JANIS PETERMANIS un viņa vietnieks JANIS CESNIEKS, kuri rūpnīcā atradās gandrīz nepārtraukti. Cilvēku prasmiņu sadalī organizēja nodaļu priekšnieces ELZA PAKALNE un ĀRIJA PENČE. Gribu atzīmēt ceļā mehanika ATA PENČA, iekārtas meistars PETERA DUNDURA, vecākais inženieris tehnoloģes WELTAS KANĀNES, 16. ceļā priekšnieka JANA VIMBAS un daudzu citu pašreizēdīgo darbu, lai mūsu ceļā rekonstrukcija tā atslēgšanas laikā tiktu veikta operatīvi un kvalitatīvi.

Sodien, vienpadsmitajā septembrī, tiks palaisti darbam pēdējie stikla kausesanas agregāti. Ražot produkciju ceļā uzsāka jau daudz agrāk — vecajā nodaļā no 5. septembra un daļēji jaunajā, sākot ar 8. septembri. Rekonstrukcija palīdzēs paaugstināt iekārtas darba drošumu un uzlabot darba apstākļus. Radīsies arī iespēja palaist papildus elektrokārnīs.

Vai sapulce tikai... sapulces dēļ?

Patlaban rūpnīcā turpinās partijas un arod biedrības pārskatu un vēlēšanu sapulces. Šo rindu autoram nācas piedalīties dažās no tām. Negrēdēdējos uz kaut kādiem sešcinājumiem un vispārīgajumiem, gribu izteikt dažus savus novērojumus un pārdomas. Ar nolūku neminu tos kolektīvus, kur šīs sapulces notiek. Daudz no tā, ko nācās dzirdēt, taču lietākā vai mazākā mērā raksturīgs arī citām organizācijām.

Pārskatīšanas prasa, principiāli jaunu pieeju visām mūsu dzīves pusēm. Tai skaitā arī dažādu sapulču rīkošanai. Drošāk jātiec vāja no veciem ieradumiem un visiem apnikušajiem stereotīpiem. Un tie paraugs jāradā partijās un arod biedrību organizāciju vadītājiem. Bet kā tad iznāc īstenošana? Referents, smēdžot pārskatu, monotonu un centīgi nosauc skaitļus, cenšas pastāstīt par visu, neliekot akcentu

uz tam problemam, kas visvairāk satrauc kolektīvu. Tā rezultātā sapulces dalībnieki paliek vienaldzīgi, viņus nesavijot dažādu ciparu un uzvārdu uzskaitījums. Un, kad pienāk laiks debatēm, iestājas nevēlams un nesaprinātams klusums. Sapulces vadītājs vēlgīgi aicina cilvēkus, gandrīz vai lūgšus lūdz viņus pateikt kaut dažus vārdus. Viens no sapulcēm tā arī neviens debātes nerunāja, skāneja tikai replikas no vietām. Ja, un par ko lai cilvēki gan runātu, ja pārskata ziņojumā viss izskatījās gludi un pareizi, ja no tā dvesa pasapmierinātība?

Reizēm sapulces dzirdami sādi izteicieni — kāpec gan uzstāties, tik un tā nekāda labuma no tā nebus, viss paliks bez izmaiņām. Lūk, tad arī šim biedram jāpajautā — ko viņš konkrēti ar to doma, jāsūnina viņš uz atklātu sarunu par neatrīsinātajam problemam, par to,

kas te ir vainīgs, ko var paveikt pašu spēkiem, lai situāciju uzlabotu. Taču liels ir interces spēks, un sapulces rit pa iebrauktajām sliedēm. Fiziski sajūti, ka visi ar nepacietību gaida tas noslēgumu. Jaujāta, kāpec tad bija jāsapulcina cilvēki? Tikai tāpec, lai ievilktu «ķeksiti»?

Žurnālista pārdomas

Ļoti reti sapulces var dzirdēt pamatotu un labvēlīgu kritiku savu biedru adresē. Protams, ja viņi to ir pelnījuši. Parasti visa kritika tiek vēsta pret cilvēkiem vai parādībām ārpus kolektīva, pret citiem ceļiem un dienestiem, uzņēmuma administrāciju, sabiedriskajām organizācijām, Rodas iespāids, ka vainīgi visi citi, bet šīs kolek-

tīvs pilnīgi bez grēkiem. Bet reālajā dzīvē tā taču nenotiek. Viss slēpjas tajā apstākli, ka ir vieglāk un drošāk kritizēt citus, tikai ne tos, kas strādā tev līdzās. Šīs bailes un nevēlēšanas bojāt attiecības noved pie tā, ka patiešām viss paliek bez parmaiņām. Bet kas vainīgs?

Tiesa, var sastapt arī cita veida kritiku, kas nemem vērā lietu reālo stāvokli. Mēs, protams, visi gribam dzīvot labāk, taču pozitīvās pārmaiņas nerodas pašas no sevis, tas notiek pakāpeniski, apziņīgi un pašizvēlēdīgi strādājot ikvienam rūpnīcas kolektīva loceklim. Katrai kritiskai runai jābūt pozitīvam pamatam. Citiem vārdiem sakot, nepietiek ar to, ka visu kritizē, vienlaikus arī jāierosina konkrēti priekšlikumi darba uzlabošanai. Diemžēl, dažī runātāji līdzinās novērotājam no malas, vienkārsī fikšē dažādus trūkumus. Bet, kas tad tos novērsis? Likums par darba kolektīviem dod strādniekiem vispārīgās tiesības ražošanas parvaldīšanā. Tas ir aktīvi jāizmanto. Taču

sapulces par to gandrīz nemaz neruna.

Gadās arī tā, ka referāts ilgsti divas trīs minutes. Ne jau tāpec, ka viņš paspeji pateikt visvairāko. Ne, zinotājs uzskata par labu, ka pateikt dažas vispārējas frāzes, cerādams, ka debātes runājošis viņu papildinās. Tā neapsaubāmi ir neciena pret saviem biedriem.

Un, visbeidzot, Ir saprotams, ka pārskatu un vēlēšanu sapulces galvenā runa jet par ražošanas problemam. Taču nedrīkst aistāi bez ievērinās ideoloģiskās audzināšanas, psiholoģiskā mikroklīma radīšanas, profesionālās meistariības pilnveidošanas problēmas un daudzu citus cilvēku — savstarpējo attiecību aspektus. Visu taču gala rezultātā izšķir cilvēki.

Pārskatu un vēlēšanu sapulces notiek reizi gada. Tas ir notikums katrā kolektīva dzīvē. Tātad, jānotiek lietiskai un principiāli sarunai, bet sapulci nedrīkst pārverst par formālu rituālu, no kura labuma nav nevienam.

VĻADIMIRS KARPOVS

Kvalitātes jautājumi vienmēr aktuāli

(Sālamis 1 lpp.)
 Bieži vien mēs, cenzējamies pēc kvalitātes un nemot vērā standartus, priekšplāna izvirzām prasības, kas patērētājiem nav būtiskas.
 No cehiem bieži vien dzirdam: ja jūs no mums prasāt kvalitāti, tad samaziniet kvantitāti. Diemžēl, neviena dokumenta nav paredzēts, ka, paaugstinot kvalitāti, var sa-

mazināt kvantitatīvos rādītājus, samazināt ātrumus, apkalpes zonas vai samazināt plānus. Pareizi jāvirz cilvēku psiholoģija. Līdz šim — arī visas apulces — esam radīši tikai prasīt, prasīt un prasīt visu no malas un tad nu pasīem — kas iznāks, iznāks. To lauti nebus viegli, bet arī bez šīs parkārtoša-

nās cilvēku prātos uzlabojumu sa-
 sniegt nevarēsim.
 Redakcijas piezīme: šis materiāls ir rūpniecības direktora Ināra Pojaka uzslasības saņemšanai stenograma laikraksta «Liesma» redakcija organizētāja tikšanās par kompleksa programmas «Kvalitāte-90» īstenošanas problemām.

Politiskā un ekonomiskā izglītība

To prasīs pārmaiņu laiks

Drīz sāksies jaunais macību gads politiskās un ekonomiskās izglītības sistēmā. Komunisti un komjaunieši studēs kursu «Mūsu zemes sociālā ekonomiskās attīstības pamatprincipi» — PSKP stratēģiskā līnija. Tuvākajās dienās mūsu kabinetā sāksies tematiku, un propagandisti varēs saņemt visu nepieciešamo materiālu. Jau noteikta nodarību pirmā tema — «Divpadsmitā piecgade — kārdināta lūzuma piecgade mūsu zemes sociālā ekonomiskajā attīstībā».

zīšanas ceha maiņas priekšnieku Reini Skujīnu, ķīmiskās apstrādes ceha priekšnieku Gaļinu Mikšu, tehniskās daļas priekšnieka vietnieci Aiju Grasi.

Piebildīšu, ka četru bērnu darbinieki mācīsies tautas universitātes sabiedriski politiskajā fakultātē.
 Sogad politikajam un ekonomiskajam macībam ir sevišķa nozīme. PSKP XXVII kongresa vēsturiskie lēmumi izvirzījuši plašu programmu visu mūsu sabiedrības sfērā parkārtošanai. Lai to sekmīgi īstenotu, nepieciešams dziļi apgūti komunistiskās celtniecības teoriju un prakti, droši jāpielieto iegūtais zinības ikdienas darbā. Laiks prasā, lai katrs dotu savu ieguldījumu kopējā lietā, palīdzētu paātrināt tautas saimniecības attīstības tempus. Tāpēc tagad ikvienam propagandistam cieši jāsaista teorija ar prakti, jānodrošina klausītāji sasniegt augstus rādītājus ražošanā, radoši veikt viņam uzticēto darbu. Nedrīkst būt nevienas formāli notikušas nodarības, nevienas garlaicīgas lekcijas. Tāpēc ļoti rūpīgi jāgatavojas katrai tikšanās reizei ar saviem klausītājiem.
 Seit lielu palīdzību var sniegt

rūpniecības partijas bibliotēka, kurā ir ap trīs tūkstoši gramatu un žurnālu. Propagandisti un klausītāji, politiinformatori, agitatori, skolu vadītāji te atradīs sev daudz interesantu materiālu. Bibliotēkas fondu pastāvīgi tiek papildināti. Literatūra pienāk no dažādiem avotiem. Ik mēnesi saņemam no Maskavas politisko literatūru un melodisko materiālu, ko atsūta PSKP Lietu pārvaldes gramatu ekspedīcija. Iegādājamiem gramatas, gramatnīcas, žurnālus un laikrakstus saņemam pa pastu.

Gribētos, lai pēc iespējas vairāk cilvēku izmantotu partijas bibliotēkas pakalpojumus. Pie mums iekarotā pastāvīgais stends ar literatūras jaunumiem. Tajā izvietots arī simts dažādu gramatu. Ar nākama gada janvāri saņemsim jaunus žurnālus jaunatnei — «Avots», «Rābošaja smena», «Raduga» un «Družba». Saņemam arī žurnālu «Trezvoštj i kultura». Tāja izveidotie materiāli var noderēt citā pret žūpiem un alkoholismu. Esmu pārliecināta, ka vertīgs palīgizdevīks propagandistiem ir APN ikmēnešas biļetens, ko izdod speciāli partijas komiteju bibliotēkam. Ar vārdu sakot, mūsu bibliotēka var atarst ne mazums interesantu materiālu, kur izmantošana palīdzēs paaugstināt nodarību neefektivitāti.

Galina Dubrova,
 politiskās izglītības kabinetā vadītāja

JAUSTA SIBĪRIJAS ELPA



Los 28 rūpniecības darbiniekus, kuri 3. septembrī atgriezās no ceļojuma pa Angāras baseinu, pamatoti var saukt par veiksmniekiem. Jo visiem viņiem, izrādās, bijusi senilgota vēlēšanās skatīt Sibīriju un Baikālu, kura mū šovasar piedzīvojās.
 Parvietošanas veidi: lidmašīna, autobuss, tvaikonis, kuteris, kajam (tuvu 100 km).
 Skatīts: pie Angāras tāiģā uz-
 celtā pilsēta Ustjilimska, Irkutskas Baikāls.
 Iegūts: neizdzēsami iespaidi par Sibīrijas mērogiem un tās angveus varenumu, pariecība par Cilvēka lielumu, gandarījums par savu vārēšanu, dodoties, pargājienos, paklīnīšanām takām, tāiģu, kalnu pārejām un ciedru priekš audzēm, emocionāli dziļi pārdivojumi, skatot brīnīgās dabas ainas.
 Rotas Lūsīnas foto

Tautu draudzības meridānos

PATEICĪBA UN GODA RAKSTS

No Baškīrijas saņemta sekojoša vēstule:
«VALMIERAS STIKLA SKIEDRAS RŪPNICAS DIREKTORAM BIEDRAM I. POLAKAM.
 PSKP Arhangeļskas rajona komiteja un rajona izpildkomiteja izsaka pateiciu Valmieras stikla skiedras rūpniecības administrācijai, partijas komitejai, arodiedrības un komjaunatnes organizācijai, kas atrada iespējas nosūtīt folkloras ansambli «Daina» mūsu rajona iedzīvotāju kultūras pasākumu klāstā bagatīšanai.
 Mūsu rajona iedzīvotājiem, sevišķi latviešiem, tikšanās ar ansambļa dalībniekiem kļuvas par neaizmirstamu notikumu. Viņi savaldzināja skatītājus ar prasmiģi izraudzītu repertuāru, izpildījuma meistarību.
 Izsakām cerību, ka kultūras sakari starp mūsu rajonu un jūsu rūpnieciskajiem kolektīvu turpināsies.
 PSKP rajona komitejas sekretārs **A. SISOVS**
 Rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs **A. NURGALIJEVS**

Rūpniecības arodkomiteja piedāvā ceļazīmes

- Uz pansionātiem
 ● CINA — no 13. līdz 24. septembrim, cena 15 rbl.
 ● CIRULSI — no 10. līdz 21. septembrim, cena 20,10 rbl.
 Uz atpūtas namu
 ● RIGA — no 25. septembra līdz 6. oktobrim, cena 7,20 rbl.
 Turīstu
 ● MASKAVA («Zmalova») — no 13. līdz 18. septembrim, cena 21,60 rbl.

LIDZJOTIBA

Izsakām visdzīlāko līdzjutību Gaļinai Petrovskaī, pavodot pēdēja gaita dzīvesbiedru.
 4. bērnu darza-mazbērnu novietnes kolektīvs

«Daina» dzied Baškīrijā

Rūpniecības folkloras ansamblis «Daina» pirmo reizi bija devies tik tālā braucienā — sniedza koncertus Baškīrijā. «Valmieras Kimiķa» redakcija lūdza ansambļa dalībnieci audeju **Dzintru Seņkāni** dalīties iespaidos par brālīgajā autonomajā republikā pavadītajām dienām. Luk, ko viņa pastāstīja:
 — Kaut arī Uīa atļidojam vēla nakts stunda, mūs sagaidīja rajona kultūras nodaļas vadītājs. Tādāļ ar autobusu devāmies uz Arhangeļskas rajonu un agri no rīta ieradāmies Gorkiņa kolhoza centrālajā ciematā. Visu nakti bija dežurējis cilvēks, kas mūs sagaidīja. Mūs nomītināja jaunajā vidusskolā, paēdināja, pasniedza karstu teju. Nedaudz atpūtamies, tad atbrauca partijas rajona komitejas sekretāre un iepazīstināja mūs ar brauciena

programmu. Tā izrādījās ļoti sašprīngta. Pietiek teikt, ka dažas dienas sniedzām astoņu koncertus. Pirmāis no tiem notika Gorkiņa kolhoza klubā. Mēs iekartojām arī nelielu izslādi ar gramatu un dažādiem suvenīriem. Daļu no tiem uzdevinājām jaunajiem draugiem.
 Bet pēc tam braucām uz attālākajām sādžām, kur arī sniedzām koncertus. Un visur mūs sagaidīja ar tradicionālo sālsmaizi, smaidiem un lielu viesmīlību. Reizēm sliktu ceļu dēļ nokavējām par stundu un pat vairāk, taču cilvēki neizklīda, pacietīgi gaidīja koncerta sākumu. Un tā bija visur. Ne tikai tur, kur dzīvo latvieši, bet arī citas vietas.
 Mūsu grupu vadīja Latvijas PSR ZA parstave **Vaira Strauteniece**, kura kopā ar **Viesturu Mēbaldu** uzņēma filmu par Baškīriju. Viņi jau vairākkārt bija apmeklējuši Baškīriju, iepazīstoties ar šei-

dzīvojošo latviešu parašam. Mūsu tautieši saglabājuši dzimto valodu un nacionālās tradīcijas. Viņi dzīvi interesējas par Latvijas jauniešiem, mēs viņu ziņkārī apmierinājām, cik spējam. Prata palikusi saruna ar bijušo slauceju Annu Duri. Viņa ir latvieti. Ka pirmo no republikas lauku darbaļaudim viņa apbalvoja ar Ļeņina ordeni.
 Uztājamies gan telpas, gan brīvā dabā. Koncerti sakās vēlu, un mājās nācās atgriezties vēl naktī. Tomēr, neraugoties uz nogurumu, izjutām prieku par to, ka klausītāji atsaucīgi uzņēma mūsu dziedāšanu.
 Laiks pagāja nemanot. Uīa apmeklējām stikla skiedras rūpniecību. Tur, starp citu, ausanas cehs arī ir ceturtais. Iepazīnāmies ar ausanas un šķeterēšanas nodaļu darbu. Pēc tam devāmies ekskursijā pa Baškīrijas galvaspilsētu.
 Šis brauciens ilgi paliks atmiņā. Kad **Jānim Rokim** bus gatava filma par to, tad arī pastāstīsim kolektīvam par mūsu braucieni.



Latviešu tautasdziesma ieklausas baškīri.